URBÁNEK

Výhradně pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Slavkov u Brna

Ročník XX. www.farnostslavkov.cz Číslo 3/2017

Jubileum Fatimy 17. 9. 2017 v Brně

Dovolená rodin v Králíkách

Dovolená rodin v Branné

Tábor ministrantů Zděchov

Pohled do farnosti

Prožili jsme prázdniny, které jsou v naší farnosti ve znamení táborů, zájezdů, dovolených rodin a expedic mládeže. Napočítal jsem od června do srpna deset takových aktivit, kterých se účastnilo na 380 našich farníků od těch nejmenších až po nejstarší. Tyto aktivity jsou důležité pro posílení přátelství, které je v dnešní době individualizmu pro víru velmi potřebné, abychom o sobě nejen věděli, ale také spolu prožívali události běžného života. Hlubokým projevem toho, že patříme k sobě, a že nám na nás záleží, byla široká modlitební podpora nemocného Lukáška a jeho rodičů, nebo modlitba za požehnání pro narození dítěte.

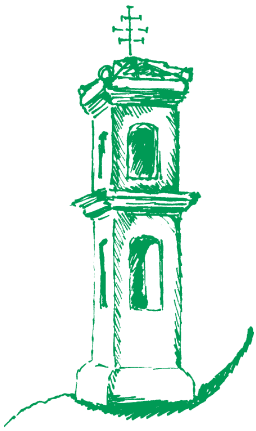

Velkou duchovní výzvou k odpovědnosti za náš život z víry, k modlitbě růžence a vytrvalosti v pokání bylo Jubileum Fatimy. Při dětských mších v září jsme se povzbuzovali k modlitbě v rodinách, zvláště skrze modlitbu desátku růžence. Je to jednoduchá modlitba, do které mohou děti a rodiče vkládat své děkování nebo prosby. Desátek může tvořit pevnou kostru rodinné modlitby, kterou je možné obohatit o další modlitby, naučené nebo vlastními slovy. Modlitbu v rodině chci při této příležitosti Fatimy zvláště doporučit vám, kteří v rodinách zápasíte s pravidelnou modlitbou s dětmi. Když děti dostanou zkušenost modlitby v dětství, mohou se pro ni na základě dobrého návyku z dětství sami rozhodnout i v dospívání.

V říjnu bude v naší farnosti po 4 letech opět biřmování. Podpořme naši mládež modlitbou novény k Duchu Svatému. Každé biřmování ve farnosti je příležitostí k otázce pro nás biřmované, nakolik žijeme z vlastních myšlenek, plánů a sil, a nakolik tam zůstává místo pro působení Ducha Svatého. Biřmování je spojené také s návštěvou biskupa, který je nazýván „nástupce apoštolů“. Nakolik vidíme v biskupovi člověka, obdařeného plností Kristova kněžství, toho, který je Ježíšovým apoštolem dnešních dnů?

V posledních letech a zvláště měsících si můžeme všímat jevu, že lavice našich kostelů jsou stále více prořídlé. Není to tím, že by většina stála, ani tím, že by ti chybějící ráno šli na večerní mši. Ani to nebude jen tím, že starší lidé nemohou pro stáří přicházet nebo že umírají. Nevím, kdo si tohoto jevu všímáte a ptáte se, co se děje. Pro mne, jako kněze, je tato okolnost stále více alarmující, neboť můj pohled od oltáře je přehlednější. Není tento jev způsoben tím, že již nebereme vážně nedělní účast na mši svaté a přibývá omluv, proč mi to zrovna tuto neděli nevyšlo?

Spíše jde o to, jak nám na nedělní mši svaté záleží. Jinak přesněji řečeno, nakolik v ní vidíme setkání s Pánem Ježíšem v Božím slově a svatém přijímání. Tady velmi záleží na nás dospělých, především rodičích a prarodičích, jaký dáme mladé

(Pokračování na str. 4)

Úmysly modlitby živého růžence:

Říjen	za státníky a politiky u příležitosti Parlamentních voleb a za mír ve světě
Listopad	za posilu a jistotu Boží blízkosti pro nemocné v našich rodinách a za lásku a trpělivost pro ty, kdo o ně pečují
Prosinec	za Kurz Alfa ve Slavkově, za všechny kdo ho potřebují a za všechny, kdo v něm mohou sloužit a za Boží požehnání, které skrze tento kurz přichází

(Dokončení ze strany 3)

generaci příklad. Pokud nebudou mít děti a mládež zakotvení ve vnějším řádu, těžko si vybudují vnitřní řád, který potřebuje vnější rámec. Jistě zde hraje okolnost návyku z dětství, být na mši svaté vždy, kromě vážného důvodu, např. nemoci. Pokud se někam jede, hledá se možnost dřívější mše svaté ráno, nebo v sobotu večer.

Také záleží na tom, s jakou činnou účastí budeme mši svatou prožívat. Koncil vyzval, abychom se podíleli na mnoha službách mše svaté nejen jako kostelníci, ministranti, varhaníci, zpěváci, lektoři a akolyté, ale i jako Boží lid zpěvem, postojem a společnou modlitbou. Možná k tomu málo vedeme děti, některé při mši nezpívají, nemodlí se společné modlitby nahlas, a možná se proto i nudí (jde o to, zda zpívají a modlí se nahlas i dospělí). A samozřejmě je to i na mne, knězi, co já udělám pro to, aby bohoslužba byla kvalitní, aniž bych se stával hercem nebo používal různá laciná lákadla.

Nedávno mi jeden člověk říkal, jak je rád, že věří a že máme oporu v Bohu. Přeji nám všem, především našim biřmovancům, abychom si stále více zamilovali Krista a jeho tělo - církev, jejíž jsme součástí.

o. Milan Vavro

PULS v brněnské diecézi

V loňském roce zahájil svou činnost fond PULS – Fond na podporu kněží a pastorace brněnské diecéze. Jeho správci R. D. Mgr. Pavlu Kafkovi jsme položili několik otázek.

• *Mohl byste nám Fond na podporu kněží a pastorace brněnské diecéze, v jehož čele stojíte, stručně představit?*

Fond byl zřízen 1. srpna 2016 jako organizační složka brněnského biskupství. Řídí ho správní rada podle biskupem schválených stanov a je kontrolován ekonomickou radou diecéze. Jeho úkolem je shromažďovat prostředky na materiální zajištění kněží a pastorace naší diecéze.

Výdaje fondu směřují do tří oblastí: kněžím – jedná se o prioritní oblast, která pokrývá náklady na mzdy a výdaje spojené s formací a vzděláváním kněží, farnostem – náklady na zajištění technické a ekonomické agendy farností, tj. vedení účetnictví, administraci dotačních žádostí, zajištění stavebních akcí apod. a diecézi – každý rok je podpořen jeden vybraný projekt, který odpovídá na aktuální potřeby a výzvy v diecézi.

Vznik fondu souvisí se změnou stávajícího způsobu přispívání věřících na potřeby diecéze. Do loňského roku přispívala každá farnost na potřeby diecéze

deseti procenty ze svých příjmů, této praxi se říkalo „desátek“. Nový způsob je postaven na vizi velké rodiny malých dárců. Právě k realizaci tohoto záměru byl zřízen fond, do kterého mohou dobrovolně podle svých možností přispívat i jednotliví dárci. Tyto dary jsou projevem spoluodpovědnosti za život brněnské diecéze.

• *Z jakých zdrojů pochází finanční prostředky, kterými fond disponuje?*

Cílem je, aby většina finančních prostředků pocházela od dobrovolných dárců, kteří se registrují jako donátoři a svým pravidelným darem chtějí podporovat kněze a pastoraci v naší diecézi. Dalším příjmem fondu je účelová sbírka, která proběhne ve všech kostelích v neděli 24. září 2017. Poslední zdroj příjmů tvoří roční příspěvky farností. Ty jsou stanoveny částkou 280 korun za každou dospělou osobu ve farnosti a procenty z hospodaření s farním majetkem.

Od ročního příspěvku farnosti je odečtena výše zářiové sbírky ve farnosti a všechny dary donátorů, kteří si při registraci přáli, aby jejich dar byl započten do zvolené farnosti. Smyslem tohoto na první pohled složitého způsobu započítávání darů donátorů je, aby každý donátor svým darem podpořil nejenom život v diecézi, ale i svou vlastní farnost.

• *Pro mnohé z nás je slovíčko „donátor“ zcela novým pojmem. Mohl byste nám ho přiblížit?*

Slovo donátor pochází z latiny (donum = dar, donator = dárce) a církevní tradice takto označovala dárce odedávna.

Donátorem brněnské diecéze se může stát každý, kdo se zaregistruje jako dárce a svým darem chce podpořit život církve. Ve mně osobně navíc slovo donátor evokuje pocit hrdosti na to, co podporuji a pod co jsem ochoten se podepsat. Poprvé jsem se s tímto slovem setkal během studií v Římě, kdy jsme se každý den modlili za donátory naší české koleje Nepomucenum. Díky tomu mám donátorství spojeno s projevy duchovní vděčnosti. Proto je za všechny donátory fondu obětována mše svatá a jsou provázeni každodenní prosbou o Boží požehnání.

• *Přiznám se, že mne velmi zaujalo slovní spojení „velká rodina malých dárců“.*

Velká rodina malých dárců je nosnou myšlenkou fondu. Stále jsou aktuální slova sv. Jana od Kříže, že dárce je víc než dar. Lidé ochotní se zapojit do života diecéze, a to třeba i prostřednictvím finanční podpory, jsou cennější než dary samotné. Ochota stát se donátorem je především gestem, kterým dávám najevo, že mi záleží na budoucnosti církve.

• *Jakou formou se do podpory fondu mohou zapojit jednotlivci nebo rodiny?*

Nejdříve bych zmínil podporu duchovní. Stále platí, že bez Božího požehnání marné lidské namáhání. Důležitá je rovněž podpora v podobě zpětné vazby na činnost fondu, šíření jeho dobrého jména, propagace fondu ve farnosti nebo nabídka profesní pomoci. Neméně důležitá je pomoc finanční. Každý je zván k donátorství a jeho prostřednictvím přispět k tomu, aby brněnská diecéze pulzovala životem. Konkrétním krokem je výběr jednoho z dárcovských programů uveřejněných na webu nebo na letácích fondu, a následná donátorská registrace.

• *Kam je možno se obrátit pro více informací o fondu, jeho aktivitách a také o možnostech zapojení se do jeho činnosti?*

Veškeré informace jsou dostupné na webových stránkách fond.biskupstvi.cz nebo v tiskovinách, které se průběžně distribuují do farností.

Děkujeme za rozhovor.

R. D. Mgr. Pavel Kafka (*1974) je knězem brněnské diecéze. Po studiu na Cyrilometodějské teologické fakultě UP v Olomouci a na Papežské lateránské univerzitě v Římě působil od roku 2002 jako farář ve farnosti Kunštát na Moravě a následně od roku 2009 jako děkan v Hustopečích u Brna. K 1. srpnu 2016 byl brněnským biskupem Vojtěchem Cikrlem jmenován biskupským delegátem pro materiální zajištění kněží a pastorace a byl pověřen správou Fondu na podporu kněží a pastorace brněnské diecéze.

Text: Biskupství brněnské

O modlitbě růžence

Na začátku mého obrácení a poznávání života s Bohem mi bylo doporučeno modlit se růženec. Začal jsem tedy odříkávat jednotlivé zdrávasy a počítat si je za pomoci deseti tužek. Při pouti do Medjugorje jsem si přál Pannu Marii vidět. Moje tajná touha se však nesplnila. Dnes vím, že Panna Maria je krásná, v nádherných šatech, usmívá se nebo pláče. Při návštěvě dalšího mariánského poutního místa se má touha však změnila na přání slyšet, co říká. Rád si proto přečtu její poselství a zamýšlím se nad nimi. Často nás v nich volá k obrácení, k návratu k Bohu, k modlitbě, k míru, abychom více poznávali jejího Syna, četli Písmo, abychom se modlili srdcem.

Modlitba pro mne není povinností, jsou to chvíle, kdy chci být blíže Bohu. Zpočátku jsem nevěděl ke komu se modlit dřív, k Panně Marii, nebo k Ježíšovi, k Bohu Otci? Růženec mi pomohl odhalit, že Panna Maria nás přivádí k Ježíšovi a Ježíš nám zjevuje svého Otce. Rozjímání nad jednotlivými tajemstvími nás má naplnit radostí a vděčností i v různých zkouškách a těžkostech. Radostí z toho, že Ježíš je s námi.

V radostných tajemstvích si připomínám, že Maria se od počátku nechává vést Duchem svatým. On ji vede k setkání s Alžbětou a proniká všechny chvíle jejího života. Ježíš, skrze Mariinu přímluvu, touží být také s námi prostřednictvím Ducha svatého. Svým Duchem chce být Pánem a Dárcem našeho života. Narození v Betlémě mi připomíná, že Ježíš se chce narodit také v našich srdcích. Stačí mu jen náš souhlas. Mariino tělo se stává chrámem. Naše tělo se má stát také chrámem Ducha svatého. S falešnou pokorou si říkáme, že toho nejsme hodni. Bůh to tak chtěl. Touží v nás obnovit svůj obraz. Zrestaurovat svůj původní záměr. Maria, když si to uvědomuje, velebí Pána, zpívá chvalozpěv. Také my máme Boha oslavovat za tento nezasloužený dar, za tuto radostnou novinu pro celý svět, pro každého člověka. My mu dáváme svou ubohost, své lidství a jsme naplněni Boží blízkostí. V chrámu nalézáme tu svou pravou hodnotu, ten velký poklad, vzácné zrno - Slovo, které se stalo tělem, Eucharistií. My jsme jen nádobou, květináčem, ve kterém má růst. Sami sebe můžeme v chrámu přinášet k této oběti, vzájemnému sebeodevzdání.

Bolestná tajemství mi připomínají, že čím víc rostla Ježíšova bolest, tím víc říkal: „Mám tě rád“. I já jsem často zraňován druhými, vědomě i nevědomě. Mám však nejlepšího učitele opravdové lásky. Raději sám zemřel, než by druhému ublížil. Možná se zdá, že přeháním. Člověk si přece nemusí nechat všechno líbit. Ježíš se však také dostával do různých těžkých a složitých situací a je zajímavé rozjímat nad tím, jak v nich jednal.

Slavná tajemství a tajemství světla, mi znovu připomínají okamžiky z Ježíšova života a jeho blízkost. Vstal z mrtvých a je mezi námi a jednou znovu přijde - ve slávě na konci časů. Přichází však také nenápadně, jako zloděj, každý den, skrze různá setkání a životní situace, v přestrojení za bližního. V každém člověku je semínko jeho přítomnosti, každý člověk byl stvořeni k obrazu Božímu. Proto můžeme všechna Boží přikázání shrnout do dvou. Mám milovat Boha a bližního. Mám s každým člověkem jednat jako s bratrem nebo sestrou, protože máme společného Otce v nebi. Maria je pro nás tím vzorem, prototypem nového člověka. Děkuji tedy Matce Boží, Marii, za ten velký poklad milostí, který se nám skrze tuto modlitbu snaží předat. Po jejím příkladu se mohu učit pokorně chodit se svým Bohem.

Miroslav Lstibůrek

Terapie růženec

Když jsme se dozvěděla, že mám jít na operaci, měla jsem velký strach a neklid. Stále mě provázely myšlenky na to, co mě čeká. V té době jsme se s manželem modlili růženec za jednoho našeho bratra, který má onkologické onemocnění. Po modlitbě jsme si uvědomili, jaký pokoj a zvláštní řád nám tato modlitba dala, a tak už jsme v ní nepřestávali a jako další úmysl jsme do růžence vložili moji operaci. Když jsem dostala termín operace za dva měsíce, zaradovala jsem se, že to bude čas na 60 růženců a opravdu se nám dařilo tuto modlitbu upřednostnit před ostatními aktivitami a pracemi, zvláště cesta autem se nám stala vhodnou příležitostí k modlitbě. A jak čas běžel a operace se blížila, zjišťovala jsem, že jsem stále klidnější. I přijetí do nemocnice proběhlo v pokoji a důvěře. Když jsem se druhý den po operaci probudila, automaticky mi naskočil růženec, který mě provázel po celý můj pobyt. Také hojení bylo rychlé a bez komplikací. To čeho jsem se tak obávala, se mi stalo velkým požehnáním a dobou, na kterou ráda vzpomínám. A proto už s růžencem nepřestáváme, vkládáme tam další potřebné a přeji všem, aby ovoce této modlitby poznali dřív než já. *Jana M.B.*

Dobrodiní růžence:

1. Nepozorovatelně nás vede k dokonalému poznání Ježíše Krista. 2. Očišťuje naše duše od hříchu. 3. Dává nám zvítězit nad našimi nepřáteli. 4. Usnadňuje nám konání ctností (dobra). 5. Plní nás láskou k Ježíši Kristu. 6. Obohacuje nás milostmi a zásluhami. 7. Opatřuje, čím bychom splatili všechny své dluhy Bohu i lidem. 8. Dává nám možnost obdržet od Boha všechny milosti.

Svátost biřmování

Svátost biřmování tvoří se křtem a eucharistií souhrn „svátostí uvedení do křesťanského života“. Katolická tradice považuje vkládání rukou zmíněné v Sk 8,17 a 19,6 (srov. též Žid 6,2) za původ této svátosti. V prvních staletích se biřmování obvykle slavilo společně se křtem, a tak s ním tvořilo „dvojitou svátost“ (sv. Cyprián). Na Západě došlo k časovému rozdělení obou svátostí a biřmování bylo vyhrazeno biskupovi, Východ naproti tomu uchoval obě svátosti spojené: udělovatelem biřmování je sám kněz, jenž křtí.

V latinském obřadu se svátost biřmování uděluje prostřednictvím pomazání křižmem na čelo, které je doprovázeno vkládáním ruky a pronesením slov: „Přijmi pečeť daru Ducha svatého“. Políbení pokoje, kterým je zakončen tento obřad, výrazem společenství s biskupem a se všemi věřícími.

Latinská tradice označuje za výchozí bod pro přijetí biřmování „věk, kdy člověk začíná rozlišovat“. Příprava na biřmování má probudit smysl pro příslušnost k církvi Ježíše Krista, a to jak ke všeobecné církvi, tak k farnímu společenství.

Bývá zvykem, že si biřmovanec vybírá jméno světce jako svého biřmovacího patrona. Světec je člověk, který žil tak, že si jsou věřící jisti, že po smrti dosáhl spásy. To má dva důsledky: 1) tohoto světce, který je již před Božím trůnem, je možné prosit o přímluvu a pomoc; 2) tento světec může být předkládán jako životní příklad k následování.

Svátost biřmování může a má přijmout každý pokřtěný, který ji dosud nepřijal. Bez biřmování stejně jako bez eucharistie je sice svátost křtu platná a účinná, avšak uvedení do křesťanského života zůstává nedokončené.

Připravil P. Petr Mareček

Cyklopouť do Compostely a Fátimy

Ve dnech 1.–8. srpna 2017 pořádal Orel Uherský Brod jako každý rok cyklopouť, která tentokrát vedla do španělské Compostely a poté do portugalské Fátimy. Účastníci se autobusem dostali do španělské obce Vega de Valcarce, odkud pak pokračovali na kolech do již zmíněných poutních míst. Z naší farnosti se zúčastnil této poutě Jan Patera.

Více informací najdete na http://cyklopoute.cz/.

1. Jak ses vlastně o této možnosti poutí dověděl a kolikrát ses už cyklopoutě zúčastnil?

Kladné doporučení na cyklopoutě jsem dostal od své kamarádky na počátku roku 2015. Kamarádka se ten rok už nemohla účastnit, protože čekala rodinu, a tak jsem se s nikým nedomlouval a přihlásil se sám. Ten rok byla cyklopouť po České republice, z Uherského Brodu přes jižní Čechy do Prahy. Vzpomínám si, že jsem ten den koupil svoje první cyklistické tretry, obul je a vyrazil do Uherského Brodu na večerní registraci. Celou cestu jsem tenkrát spěchal, abych dorazil na stanovenou registraci včas. Moje obavy se ukázaly jako zbytečné. Hned po příjezdu jsem zjistil, že cyklopoutníci jsou pohodoví lidé všech generací, kteří rozhodně nikam nespěchají a časovým plánem se nenechají příliš rozhodit. V následujícím roce 2016 jsem pak jel s cykloupoutníky na celosvětové setkání mládeže do Krakova a letos do Santiaga de Compostela a Fátimy.

2. Co byl pro Tebe osobně největší zážitek při letošní cestě do Compostely a Fátimy?

Největším zážitkem byl příjezd do Fátimy. Po stokilometrové poslední etapě se závěrečným stoupáním jsme dorazili do sanktuária Naší Paní ve Fatimě. Na tomto krásném otevřeném prostranství zněl zpěv sboru a my jsme si sedli, děkovali za dosažení cíle naší poutě a mlčky si užívali atmosféru tohoto místa.

3. Jedna denní etapa čítala trasu asi 100 km. V kolik hodin ráno jste vyjížděli a kdy jste končili, resp. jak vypadal denní program?

Budíčky bývaly kolem sedmé hodiny. Pokud nebylo naplánováno jinak, tak následovala mše svatá a snídaně, po které se už jednotlivé skupinky pomalu chystaly k odjezdu. Vyjíždělo se tedy kolem deváté, ale vždy záleželo na domluvě nebo na nejpomalejším členu skupinky. Oběd si zajišťoval každý účastník po svém. Buď nákupem v obchodu, nebo návštěvou restaurace. Obvyklý příjezd do místa ubytování byl mezi šestou a sedmou hodinou. Trasu jsme průběhem dne upravovali podle zajímavých míst v okolí a také podle nálady a zbývajících sil ve skupině. Čtvrtou etapu jsme si takto prodloužili na 150 km. Přijeli jsme na ubytování asi kolem půl desáté, ale nikdo nelitoval návštěvy místa

Jan Patera ve Fátimě

s jedním z nejkrásnějších výhledů na světě podle National Geographic – Viana do Castelo, Santuario de Santa Luzia.

4. Mohl tuto cyklopouť zvládnout i netrénovaný cyklista? Jak bys zhodnotil náročnost cesty?

Myslím, že každý (i netrénovaný) příznivce kola, který má potřebnou chuť a nadšení, nebude mít s náročností cyklopoutí problém. A pokud přece ano, tak ho podpoří jeho skupinka nebo v krajním případě doprovodné vozidlo. A také vitalita cyklopoutníků, kteří už překročili sedmdesátku, je pro ostatní členy jistě povzbuzením.

5. Ve Fátimě jste na závěr strávili celkem tři dny. Můžeš popsat, co jste na tomto významném poutním místě prožili a zhlédli?

Do Fátimy jsme přijeli 12. 8. 2017 v podvečer, ubytovali se a zúčastnili se modlitby růžence, světelného průvodu a mše svaté. Následující den (sté výročí zjevení Panny Marie, při kterém bylo shromážděno v údolí Cova da Iria u Fátimy asi 20 000 poutníků) jsme se shromáždili také u kaple zjevení a účastnili se mše svaté. Pro velké horko a množství lidí jsme se rozhodli prohlídku celého areálu nechat na večer a na kolech jsme se zajeli zchladit na koupaliště. Večer jsme navštívili baziliku Naší Paní růžencové, kde jsou pochováni malí vizionáři a také novou baziliku Největší Trojice, která byla dokončena v roce 2007. Česká mše v kapli zjevení byla další den za svítání a poté jsme jeli navštívit historické město Ourém, pod které Fátima územně patří.

Za rozhovor děkuje Petra Slováčková

Při Noci kostelů ožily sochy a obrazy

Noc kostelů jsme 9. června 2017 zaměřili v katolické farnosti na seznámení se s postavami svatých, které jsou ztvárněny v interiéru kostela Vzkříšení Páně.

Trasu si prošly nejen děti, ale i jejich rodiče a dospělí. Kromě postav z reliéfů událostí Kristova života byli ztělesněni svatí, kteří mají vztah ke Slavkovu. Patří mezi ně svatý Urban, římský papež ze třetího století, kterého si vybrali Slavkovští jako svého ochránce a postavili mu kapli. Z Říma získalo naše město v barokní době ostatky svatého mučedníka Felicia (Felixe). Jde o lebku a několik kostí uchovávaných v pozlacené prosklené skříňce na pravém oltáři. Tento neznámý mučedník ze druhého století byl pohřben v římských katakombách a jeho ostatky byly ve zmíněné barokní době darovány Slavkovu. Třetí světice pocházející také z Itálie je svatá Marie Goretti, která zemřela jako dvanáctiletá v roce 1902 na pobodání mladíkem, který ji chtěl znásilnit. Svému vrahu před smrtí odpustila. Její ostatek byl darován do nového oltáře v roce 1986. Dalším významným světcem byl svatý apoštol Jakub, jemuž byl zasvěcen vedle zámku stojící starý kostel, zbořený v roce 1757.

Mimo tuto aktivitu vystoupily děti z KMŠ Karolínka s pohádkou O šípkové růžence, bylo otevřeno farní muzeum, návštěvníci mohli nahlédnout do varhan a do sakristie, občerstvit se ve farní kavárně a zhlédnout fotografie ze současného života farnosti. Z hudební produkce jsme pořádali koncert Collegium musicale bonum a varhanní koncert mladého varhaníka Patrika Buchty z Jiříkovic. Úvodní bohoslužbu věnovanou rodinám s dětmi doprovodila hudbou a zpěvem schola rodičů.

Celkem se účastnilo kolem 650 návštěvníků, z toho 550 ve farním kostele a 100 při koncertu na Špitálce. Na trase Oživených soch se účastnilo kolem 140 dětí. Velké poděkování patří všem, kteří se zapojili do pořádání Noci kostelů - pořadatelům, dětem z Karolínky, sboru CMB, schole rodin, kavárníkům, kostelníkům, varhaníkům a varhanicím, zvláště pak školákům a studentům při ztvárnění oživených soch.

o. Milan Vavro

Expedice Roter Floss

V úterý 4. července 2017 odpoledne jsme vyrazili na náš již tradiční táborový pobyt rodin s dětmi. Letos na chalupu do Červeného potoka, což je pomezí Jeseníků a Orlických hor. Sešlo se nás tu celkem 7 rodin s dětmi ve věku od půl roku až do 9 let.

Počasí nám přálo, a tak na zahradě vyrostlo stanové městečko, kde se ubytovala otužilejší část táborníků. Navštívili jsme zajímavosti v blízkém okolí, jako jsou: Stezka v oblacích, chrám Matky Boží, vojenské bunkry... Někteří z nás dokonce pokořili Králický Sněžník.

Tak jako pokaždé byl tento týden plný radosti a veselí, a díky Bohu, že jsme ho mohli prožít právě se společenstvím mladých rodin. *PLKB Hlaváčkovi*

Spolčo dovolená rodin – Branná 2017

Blíží se konec školního roku, děti mění školní aktovky za čím dál menší batohy a těší se na nezapomenutelné okamžiky, hry, lenošení, koupání a poznání nových dálek. Vysvědčení je již doma a děti čeká pořádná odměna.

Spolčo Vrba letos vyrazilo na týdenní dovolenou směr Jeseníky, fara Branná. V sobotní podvečer se u olympijského ohně setkává devět rodin. Oheň byl slavnostně zapálen, členové výpravy společně zapěli olympijskou hymnu a byl vyhlášen první bojový úkol – tzn. pojmenovat rodinu jako stát, namalovat vlajku státu a vymyslet sportovní pokřik. Sportovní klání mohlo začít. Jelikož každý sportovec ví, že počátek nesmí přepálit, náš sportovní start byl taktéž pozvolný. První den jsme navštívili hrad Kolštejn a termální lázně Velké Losiny, kde děti i rodiče regenerovali organismy po náročném školním roce. To je ta pravá odměna ve formě vody, společných chvil s rodiči, kamarády a jemného vzrušení – copak nás asi ještě čeká. Děti nejen že poznaly tajemné zákoutí fary, ale také tu nejnáročnější cestu na nejvyšší vrchol Jeseníků – Praděd, prozkoumaly div Jeseníků – vodní elektrárnu Dlouhé stráně, vydaly se na celodenní pochod Šerák, Keprník, Branná, navštívily perlu Jeseníků – Rejvíz a znovu se nadechly a otužily svá těla v Priessnitzových lázních. Poznání Jeseníků bylo doplněno o sportovní utkání s heslem: „Ve zdravém těle dřímá zdravý duch“, pod kterým rodiny změřily síly ve stolním tenisu, v hodu koulí, ve sprintu a střelbě ze vzduchovky. Po náročném boji jsme uhasili žízeň v lesním baru, doplnili energii v místní cukrárně s vyhlášenými trubičkami.

A co jsme nechtěli, týden utekl jako voda, těla zhuntovaná, srdce naplněná, diplomy a medaile rozdané a olympijský oheň dohořel. Brána fary se zavřela, ale společné vzpomínky zůstaly s nadějí, že příští rok společně poznáme zase jiné kouty světa. *Monika Kudlová*

Anektody

„Tak jsem si koupil kuchařku, abych si mohl uvařit, když manželka není doma,“ svěřuje se kámošům pan Ludvík. „Ale nakonec z vaření nic nebylo.“

„Proč?“ „Protože každý recept začínal slovy: Vezměte čistý hrnec!“

Dva přátelé sedí v kavárně. Jeden z nich čte noviny a ten druhý se na něho zlobí:

„Jak, prosím tě, můžeš číst noviny, když na tebe mluvím?“

„Velmi snadno. Mám totiž cvik z dvacetiletého manželství.“

„Honzíku, co to děláš?“
„Papám sekundové lepidýlko.“
„Cože?“
„ammmmmmmmm“

Expedice Slovinsko

Letošní prázdniny vyrazilo 10. července 2017 naše spolčo AVG pod vedením pana faráře do Slovinska. Pan Cyril Klinkovský s námi ochotně jel jako řidič, mimoto naše počty doplnili ještě někteří ze starších, takže nás nakonec jelo celkem čtrnáct. První den jsme strávili na cestě, až k večeru jsme dorazili do hlavního města Lublaně. Prošli jsme se centrem, vyšplhali k hradu nad městem a ochutnali místní burek.

Další den jsme vyjeli směrem ke Skočjanským jeskyním. Po cestě jsme se ještě zastavili u Predjamského hradu, který je postavený pod skálou a za ním se skrývá jeskyně. Skočjanské jame je památka zapsaná na seznamu světového dědictví UNESCO. Rozsáhlý jeskynní systém s krápníkovou výzdobou, kterým protéká řeka s lakonickým názvem Reka, jsme procházeli téměř dvě hodiny. Po prohlídce jeskyní jsme přejeli hranici a ubytovali jsme se nedaleko hranic v kempu San Bartolomeo v Itálii. Odpoledne jsme odpočívali na pláži a večer jsme se na krátko vrátili do Slovinska na noční prohlídku přímořského městečka Piran, jemuž dominuje kostel sv. Jiřího, v noci krásně osvětlený.

Ve středu dopoledne jsme si ještě užili moře, než jsme přejeli zase do Slovinska. Po cestě jsme obdivovali řeku Soču a její nepopsatelnou barvu, kterou se v průvodci pokusili vystihnout slovem azurovosmaragdovotyrkysová. Krátce jsme se zastavili ve městě Most na Soči a odpoledne jsme si protáhli nohy cestou k vodopádu Kozjak.

Čtvrtý den jsme podnikli namáhavý výšlap ke Krnskému jezeru. Nejdříve nás zaskočila pračka stojící u stezky (přivezli ji lanovkou místnímu ovčákovi) a o chvilku později déšť, takže místo plavek se nakonec hodily spíše pláštěnky. Řeku Soču jsme obdivovali ještě i v pátek, kdy jsme se vydali k jejímu prameni. Závěr cesty byl nečekaně obtížný, ale podařilo se nám překonat i tento úsek a přelézt po skále k samotnému pramenu. Ten den jsme se zastavili ještě na třech místech – v sedle Vršič (odkud je určitě krásný výhled, když zrovna není pod mrakem), u ruské kapličky, v městečku Kranjska Gora a u Aljaževa domu, odkud jsme vyrazili na krátký výlet krásnou krajinou s výhledem na hory i na tu nejvyšší ve Slovinsku – Triglav.

Pobyt ve Slovinsku jsme uzavřeli v sobotu, kdy jsme ještě navštívili náhorní „Planinu pri jezeru“ a zastavili jsme se u dvou jezer – Bohinjského a Bledského. U Bledu nás zaujal především kostel, který se nachází na ostrově uprostřed jezera. Pak už nezbývalo než vyrazit na cestu domů.

Terezie Hrabovská

Ministrantský tábor Sever proti Jihu

V půli července 2017 jsme se s ministranty ze Slavkova a okolí zúčastnili tábora ve Zděchově, malé vesničce uprostřed Beskyd. Tábor se netradičně nekonal ve stanech, ale byl uskutečněn na místní faře. Ta nám nabídla vynikající zázemí pro kuchařky i společenské aktivity. Tématem byla letos americká válka Severu proti Jihu a kluci se jako zástupci jednotlivých států museli činit, aby právě jejich země získala v rámci USA co nejvíce území. Pod vlajkami Oregonu, Virginie, Minnesoty a Texasu proto museli zvládnout všechny úkoly, které jsou s dobýváním divočiny spojené - chytání dobytka, rýžování zlata, obdělávání plantáží, atd. Všechny výkony byly o to náročnější, že se odehrávaly v kopcovité beskydské krajině, která nabízí pouze málo rovinatých míst. Zástupci Minnesoty byli sice nepřátelskými vojsky vytlačeni ze své rodné země a museli přesídlit do sousední Iowy, přesto spolu s ostatními všichni podali statečné výkony při závěrečné výpravě. Během ní museli ubránit hranice USA proti vpádu mexické armády, a i přes nepřízeň počasí se to americkým hrdinům úspěšně povedlo.

Billy Noface (Jiří Matyáš)

Expedice Hoštejn

Osudného dne 16. července 2017 se devět členů nejmladšího spolča spolu se svým „zodpovědným dozorem“ v podobě Honzy Hrabovského natěsnalo do kupé pro osm lidí, zamávalo rodičům i o. Marečkovi, který je doprovázel autem. Vlak zahoukal a pomalu se rozjel. A takto začala expedice Hoštejn, která se nesla v duchu super kamarádství, zábavy a her, skvělých večerních mší, výborného jídla, ale také fyzické únavy z některých kopců a věčně rozbitých kol.

Malá vesnička Hoštejn, vzdálená asi 12 km od Zábřehu, nám i se svým okolím už na první pohled učarovala. Nabízelo se vše, co jsme si jen mohli přát. Údolí, kde se na kole jezdilo úplně parádně, kopce, kde už to tak parádní nebylo, fotbalové hřiště, kopec s pozůstatky hradu a spoustou ovcí a hlavně moderně vybavená fara se sympatickým správcem, který nás mile přijal a vše nám ukázal.

A co jsme tam vlastně zažili? Hned první den jsme si dali největší výšlap na Horu Matky Boží, poutní místo u města Králíky. Po výsledných 70 kilometrech jsme byli už slušně vyčerpaní. Ale i další dny jsme si dali zabrat, například když jsme vyšlapali opravdu obrovský kopec, a zjistili, že jedeme špatně, nebo táhli kola lesní stezkou, přes kořeny a keře na rozhlednu Lázek. Naštěstí jsme nikdy nebyli tak unavení, abychom nenašli sílu na nějakou tu hru. Hráli jsme fotbal, volejbal nebo demonstraci, byli jsme plavat a běhat, dělali stezku odvahy, a když už jsme byli opravdu vyčerpaní zasedli jsme ke stolní hře, nebo si jen tak povídali.

Vlastně to hrozně rychle uteklo. Najednou bylo 22. července a my se museli s tím vším rozloučit a vrátit se zpět domů. Ale neodjížděli jsme s prázdnou. Dovezli jsme si spoustu super zážitků, které nás spojily dohromady a udělaly z nás opravdové společenství, vtipné historky, které si budeme ještě dlouho vyprávět, a také název našeho společenství. Takže, velké díky otci Marečkovi, který to všechno zorganizoval a vedl, Honzovi i všem, co tam byli. Bylo to lambádní... *Markéta Krejčířová*

Farní tábor Nositelé dubového listu 2017

Letošní farní tábor v Rakoveckém údolí se nesl v duchu dávných dob, kdy země Araluen byla rozdělena na léna, která spravoval král Duncan, za dob kdy zlý Morgarath ohrožoval se svými nohsledy wargaly hranice království, a bezpečí lidu i krále střežili tajemní a odvážní hraničáři ve svých maskovacích pláštích – nositelé dubového listu. Téměř 70 dětí se vydalo za dobrodružstvím, a každý bojoval za své léno. O chod tábora se staralo 20 vedoucích a asistentů, také šikovné kuchařky, technici a duchovní podpora a opora otec P. Mareček. Děti se staly hraničářovými učni a mohly se přiučit umění písaře, lovce, zbrojíře, diplomata, kuchaře a mnoha dalších. Nakonec někteří splnili i nejtěžší hraničářskou zkoušku a byli přijati mezi hraničáře, jako byli vedoucí. Také počasí nám přálo, vydali jsme se i na výlet do Křtin do poutního chrámu a také na koupaliště. I přes zdravotní obtíže způsobené horkem jsme si všichni tábor moc užili, vypořádali jsme se i s lovem kance, nájezdem Skandijců nebo královskou oslavou dožínek. Nakonec se děti vydaly na poslední cestu, aby jednou provždy zničily zlého pána Deštných hor Morgaratha. Všichni se statečně a se ctí zhostili svých úloh a přes únavu a vyčerpání se nakonec všem devíti skupinkám podařilo najít Morgarathovu tvrz, zničit všech jeho devět životů a oplatit příšerám wargalům strpěná příkoří. Poté jsme si rozebrali Morgarathovu kořist a šťastně se vrátili domů. Snad se i příští prázdniny všichni v Rakoveckém údolí shledáme. *Frída (Anežka Šujanová)*

CSM Olomouc 2017

Nebojte se! Takto znělo heslo šestého celostátního setkání mládeže, které proběhlo od úterý 15. do neděle 20. srpna v Olomouci. Setkání se zúčastnilo téměř šest a půl tisíce mladých lidí z celé republiky a i z naší farnosti dorazila do hanácké metropole skupina asi 30 spolčařů od těch nejmladších, kteří byli na takové akci poprvé, až po ty ostřílené, kteří byli před 5 lety ve Žďáru nebo dokonce před 10 lety v Klokotech.

Ubytování bylo zajištěno na vysokoškolských kolejích, odkud to byl jen kousek do areálu Korunní pevnůstky, kde probíhal hlavní program. Každý den jsme slavili mši svatou celebrovanou některým z přítomných otců biskupů. Přes den jsme se každý dle svého výběru účastnili přednášek o víře, vztazích, duchovním životě či křesťanství ve světě. Večery byly zakončeny společnou modlitbou, ať už litaniemi, modlitbou Taize nebo závěrečnou vigilií. Ve čtvrtek pro nás byly připraveny koncerty. A pátek byl vyhrazen pro pěší pouť na Svatý Kopeček a setkání po diecézích. Na sobotní den se k nám přidaly rodiny (potěšilo nás, že jsme potkali i rodiny ze Slavkova) a počet účastníků narostl k 8500. Po celou dobu setkání pro nás byla nachystána spousta doprovodných akcí od sportovních aktivit, otevřených kostelů a klášterů po různé workshopy. Volný čas většina z nás využila k prohlídce krásného historického centra města.

Myslím, že se nám všem setkání líbilo a budeme mít na co vzpomínat. Každého z nás tato akce jistě nějak obohatila, a ať už nás oslovila některá z katechezí, přednášek, svědectví či setkání s někým z účastníků, tak věřím, že každý si z toho odnesl alespoň něco. Doufám, že na dalším setkání bude mít naše farnost opět velké zastoupení mládeže. A kdo ví, jak říkal Jenda Balík, třeba to příští bude celosvětové pořádané v ČR…

Kristýna Hrabovská

Milá návštěva z Polska

V sobotu 26. srpna 2017 přijel autobus plný polských farníků z Dębice. Po společné večeři v Domě svaté rodiny jsem si odvezl dva Poláky k nám domů do Hodějic. Jednoho z nich jsem velmi dobře znal. Seznámili jsme se na předprogramu loňského setkání mládeže právě ve farnosti Svatého Ducha v Dębici. Spřátelili jsme se s Mateuszem natolik, že jsme se setkávali i v Krakově, a nadále jsme spolu v kontaktu. Když mi napsal, že přijede i se svým kamarádem Štěpánem, domluvil jsem se s rodiči, že je u nás ubytujeme.

Milou návštěvu jsme přivítali v rodinném kruhu u malého občerstvení. Potom následovala procházka Hodějicemi. Prohlédli si náš kostel, vystoupali jsme na věž, zašli k rybníku a také ke kolotočům, poněvadž se návštěva odehrávala v době hodů. Ve 20 hodin jsme vyjeli do Brna, podívat se na Špilberk a prohlédnout si večerní Brno. Domů jsme dorazili před půlnocí, posilnili se chlebíčky a minipizzou, a opět vyrazili, tentokrát na hodovou zábavu, kde už vesele hodovali mládežníci ze spolča. Přidali jsme se k nim a bavili se tak dobře, že jsme se do postele dostali až hodně pozdě.

V neděli nás čekala snídaně v 7:30 formou švédského stolu, v 8:00 odjezd do Slavkova na mši svatou, dále program farnosti (prohlídka kostela a zámku). V 11:30 hodový oběd u nás doma, při kterém jsme si česko-polsky povídali až do jejich odjezdu. Při loučení nám vděčně děkovali za pohostinnost, pozvali nás do Dębice a nakonec jsme si vzájemně předali dárečky. Hned druhý den mi Mateusz napsal, že odjíždí z Prahy domů, že je v České republice krásně a že se mu u nás i v Praze moc líbilo.

Jan Kyselka

Farní kronika 2017

Poutní zájezd do Koclířova, Kalvárie u Jevíčka a Mohelnice se konal 22. května.

Na Svatourbanské hody ve Slavkově 28. května sloužil mši sv. o. Petr Mareček.

Poznávací hru Poklady brněnské diecéze připravilo u příležitosti 240. výročí založení diecéze katechetické centrum. Byla do ní zapojena také naše poutní místa Urbánek a Lutrštěk.

Svatodušní setkání charismatické obnovy proběhlo 3. června na faře s modlitbou, přednáškou a sdílením ve skupinkách. Následovalo slavení Svatodušní vigilie.

Noc kostelů nabídla 9. června ve Slavkově program na téma „oživené sochy a obrazy ve farním kostele".

První svaté přijímání jsme slavili 11. června ve Slavkově a na Lutrštěku.

Poutní zájezd na Slovensko se konal 12.–15. června. Navštívili jsme Turzovku, Vysoké Tatry, Skalnaté a Štrbské pleso, poutní místo Litmanová, kostel v Levoči, Spišskou kapitulu, Spišský hrad a skanzen Pribilinu.

Mariánskou fatimskou pouť v Žarošicích vedl 13. června biskup Pavel Konzbul.

Slavnost Božího Těla se konala ve Slavkově v neděli 18. června s průvodem ke dvěma oltářům u KMŠ a na náměstí před radnicí.

Děti z náboženství se vydaly 26. června na výlet do kostela ve Starovicích, chodeb v Kurdějově a do nového kostela v Hustopečích.

Dovolenou rodin pořádalo 1.–8. července společenství Vrba na faře v Branné v Jeseníkách. Další mladé rodiny prožily týden v Králíkách.

Mládež putovala na dvě expedice, spolčo AVG 10.–15. července do Slovinska a mladší spolčo 17.–22. července do Beskyd.

Farní tábor „Nositelé dubového listu" na motivy knihy Hraničářův učeň připravila mládež s vedoucím Tomášem Friesem v Rakoveckém údolí od 29. července do 8. srpna pro 65 dětí.

Ministrantský tábor „Sever proti Jihu" se konal na faře ve Zděchově 18. - 23. července.

Celostátního setkání mládeže 15.–20. srpna v Olomouci se účastnilo 30 mladých z naší farnosti. Na Den s rodinami se přidalo několik našich rodin.

Návštěva mládeže a rodin z Polska byla odpovědí na Světové dny mládeže 2016 v Krakově. Naše rodiny mohly 26. a 27. srpna oplátkou pohostit naše ubytovatele na předprogramu v polské farnosti Svatého Ducha v Debici.

Na cyklovýlet 2017 jsme vyjeli 10. září v nevelkém počtu přes Lutrštěk do rousínovských kostelů a zakončili táborákem na faře v Rousínovci.

Pouť na Lutrštěku navštívil poprvé v historii kostela biskup. V neděli 17. září 2017 bylo přesně 140. výročí posvěcení Lutrštěku. Pozvání přijal pomocný brněnský biskup Pavel Konzbul. Pěší poutníci ze Slavkova vyšli od misijního kříže a z Rousínova se vydala celá farnost s kněžími.

Uspořádal o. Milan Vavro

Citáty

Když ani v dospělosti a stáří neztratíme humor a dětskou hravost, bude lidem kolem nás radostněji. (Vojtěch Kodet)

Není důležité, jestli žiješ v klášteře nebo ve městě, ale je důležité, jestli je Bůh v tobě a ty v Bohu. Když někoho pohladím, dotýkám se jeho kůže, když někoho povzbudím, dotýkám se jeho srdce. (Josef Doubrava)

Nermuť se nad tím, co ti stáří bere, ale raduj se z toho, co ti nechává a dává. (starověký mnich)

Cesta kontemplace – Franz Jalicz

Kontemplace v křesťanském chápání znamená prožívání Boží přítomnosti. Je to Boží dar, který si člověk nemůže nijak zasloužit, ale může se k jeho přijetí disponovat. Kontemplativní člověk, který v hloubi svého nitra v tichu zakouší blízkost Boha, se nevzdaluje světu – naopak, kontemplativní modlitba mu pomáhá nalézt nový vztah ke všemu, co jej obklopuje, k Bohu i k sobě samému a dává mu netušený pokoj a svobodu. Zkušený průvodce vede čtenáře krok za krokem do komůrky, kde je možné se setkat s Bohem.

Úryvek z knihy: Dalším účinkem kontemplativní modlitby je, že člověk nachází mnohem hlubší vztah k sobě samému. Umí být sám se sebou. Když se snaží neprodlévat u svých myšlenek, nýbrž zcela sám u sebe, jeho poznání nevyvěrá z racionální nebo psychické roviny, nýbrž z hlubiny jeho bytí, kde přebývá Bůh. Při kontemplativní modlitbě to zjistíme velmi rychle. Dobré nápady přicházejí z hlubších vrstev a myšlenky jsou jasnější. Častěji a snáze postihnou to podstatné. Znalci ignaciánské spirituality si hned vzpomenou na první dobu volby. Milost působí, že se člověk stává méně komplikovanějším a chápavějším. Správněji vidí sebe i svou cestu. Jeho nejistoty a strachy ustupují. Cítí se více na svém místě a existenciálně poznává, kde je jeho pravá vlast. Není přehnané, když Ježíš toto nazývá stonásobnou milostí. Zkušeností kontemplativního člověka je, že nedělá nic. Všechno se dělá jakoby samo. Děje se to skrze něj, ale on cítí, že je jen nástrojem v Boží ruce.

Knihy si je možno zapůjčit ve farní knihovně.

zpracovala Jana Lstibůrková

ZVEME VÁS

Pravidelné aktivity ve farnosti

Kurz víry pro dospělé a přípravy na svátosti v neděli 19.00–20.00 na faře (každou druhou neděli od 24. září).

Adorace před Eucharistií ve farním kostele každou neděli večer 19.00 až 20.00.

Svátost smíření každou středu od 19.00 do 20.00 a před každou nedělní a všední večerní mší.

Mše svaté pro děti každé úterý v 18.00, téma Růženec.

Program pro mládež každý pátek v 18.00 mše svatá, modlitba mládeže a společenství.

Setkávání maminek s malými dětmi v Domě Svaté Rodiny (vedle KMŠ Karolínka) každé úterý v době 8.30 – 11.00 (konání toho dne je dobré si ověřit na Facebooku, adresa: MM Slavkov).

Scholička má zkoušku každý pátek od 16.00 na faře.

Modlitby otců každé sudé pondělí 20.00 – 22.00 na faře.

Modlitby matek každé liché pondělí 20.30–22.00 na faře.

Setkání KLASu (Klub aktivních seniorů) v pondělí jednou za měsíc dle ohlášení 18.00–19.30 na faře (od 2. 10.).

Cyklus přednášek se koná v pondělí jednou za měsíc dle ohlášení 18.00 – 19.30 na faře (od 16. 10.).

Farní kavárna ve Slavkově po ranní mši sv. od 9.30 na faře (od října).

Setkání s knězem: Po večerní mši svaté v úterý a v pátek (kolem 18.45), nebo na tel. **604 280 160. slavkov@dieceze.cz • www.farnostslavkov.cz**

Pouť děkanství do Izraele 2018

Nabízíme vám poutní zájezd do Svaté země – Izraele, s cestovní kanceláří AWERTOUR v dubnu 2018. Pouť je zatím pouze rámcově navržena, zjišťujeme předběžný zájem. Jedná se o 10denní zájezd v období mezi 12. až 25. dubnem. Celková cena je kolem 25 000 Kč a obsahuje všechno, co se bude platit: letenka, letištní příplatky, ubytování s polopenzí ve 2–3lůžkových pokojích se sociálním zařízením, doprava v Izraeli klimatizovaným autobusem, odborný průvodce, autobusová doprava na letiště a zpět a vstupy podle programu. Neobsahuje cestovní pojištění. Program zájezdu obsahuje všechna důležitá místa v Izraeli.

Informativní schůzka pro zájemce, zvláště pro ty, kteří se zatím rozhodují, bude v neděli 22. října v 17 h. v sále Domu Svaté Rodiny naproti fary ve Slavkově u Brna (náhradní setkání v neděli 15. října v 17 hodin na Orlovně ve Šlapanicích).

Zájemci se mohou přihlašovat předběžně do 31. října 2017 u o. Milana Vavra osobně nebo na meailové adrese vavro@dieceze.cz. Definitivní přihlášení a složení zálohy bude do 30. 11. 2017.

o. Milan Vavro

Podvečer Josefa Kainara v Divadelní kavárně

Nestárnoucím melodiím přecházejícím z generace na generaci se říká evergreeny. Autory většinou neznáme, více se do povědomí zapíší jejich interpreti. Mezi věčně zelené písničky může patřit také Obelisk – „milovali se, jen když se měli rádi…“ nebo Stříhali dohola malého chlapečka. Texty k nim a také k desítkám dalších skladeb, za všechny připomeňme Blues o mrtvém vrabci, napsal Josef Kainar, básník, od jehož narození v létě uplynulo rovných sto let. A právě tomuto kreslíři, fotografovi, spisovateli, muzikantu, skladateli, textaři a dramatikovi bude patřit podvečer 29. října ve slavkovské Divadelní kavárně. Spolu s Kainarem, přítomným nejen verši, bude hostem Divadelního spolku Dr. Libor Kalina, vedoucí Památníku písemnictví na Moravě. Ten sídlí v rajhradském klášteře, kde si mohou návštěvníci až do poloviny listopadu prohlédnout výstavu Josef Kainar 1917–1971. Připomíná životní i tvůrčí osudy autora dvanácti sbírek poezie a pěti divadelních her, dvě sbírky napsal Kainar pro děti, Říkadla také sám ilustroval, nejhranější je rovněž zfilmovaná jeho Zlatovláska. Kainarově muzikální poezii, písničkám a textů, bude patřit hlavní díl tohoto nedělního setkání, připo-

menuta budou také legendární alba Město ER skupiny Framus Five (Michal Prokop) a Kuře v hodinkách (Flamengo, Vladimír Mišík), která Josef Kainar v samém závěru svého života opatřil českými texty.

Eliška Rubešová

Pomůžete nám s publikací o slavkovské farnosti?

Již od roku 2006 zvažuji vydání publikace, ve které by byly shromážděny všechny dosud dostupné informace o životě a historii naší farnosti. Materiál, který jsem za 20 let ve Slavkově shromáždil, je na docela velkou knihu. V září se mi podařilo dokončit první soubor z dějin Heršpic, kterou si vyžádal pan starosta do knihy o Heršpicích.

Chci v práci pokračovat, ovšem bez pomoci vás, farníků, je úkol nezvládnutelný. Nejdříve je třeba převést písemné zmínky do elektronické podoby. Před nějakým rokem jsme již přepisování začali, ale nedokončili. Proto se obracím na vás, kteří byste byli ochotní opisovat text, a pomohli tak k dalšímu pokračování prací. Můžete mi napsat na adresu slavkov@dieceze.cz a já vám pošlu ofotografovaný text k přepisu do wordu s dalšími informacemi. Další pomoc potřebuji od vás, kteří máte k historii vztah a chtěli byste se zapojit do práce na uspořádání sborníku. Také se na mne můžete osobně obrátit. Témat pro publikaci je mnoho a postupně vás budu informovat.

o. Milan Vavro

Přednáška Jarmily Bednaříkové o stěhování národů

Po prázdninové přestávce jsme si na začátek semestru pro vás připravili další zajímavou přednášku. Tentokrát naše pozvání přijala **doc. PhDr. Jarmila Bednaříková, CSc.,** která pohovoří o tématu migrace v evropských dějinách i současnosti. Paní docentka se dotkne všech důležitých milníků naší evropské historie, které byly způsobeny velkými přesuny obyvatelstva. Nejednalo se vždy jen o poklidné události, ale velmi často byly doprovázeny velkými společenskými, náboženskými a kulturními změnami.

Jste tedy všichni srdečně zváni na přednášku do slavkovského kina Jas, která proběhne **ve čtvrtek 19. října 2017 v 18 hod.** Na přednášku s názvem ***„Stěhování národů – střety kultur v minulosti i současnosti“*** bude jako vždy vstupné dobrovolné.

PhDr. Jarmila Bednaříková, CSc. je historička, která působí v Ústavu klasických studií Masarykovi univerzity v Brně. Její specializací je nejen stěhování národů, ale také období pozdní antiky, christianizace barbarů, arabský a antický svět, Hunové nebo etické hodnoty antiky. Na tato a další téma publikovala více než stovku odborných prací a knih.

Kolektiv MSKA ve Slavkově

Výstava betlémů

Ačkoliv by se mohlo zdát, že psát o výstavě betlémů již v září je předčasné, ze zkušenosti víme, že čas je relativní pojem – za „chvíli“ zde bude advent, vánoční svátky, závěr roku a člověku se pomalu ani nepodaří se na tu „chvíli“ zastavit. Radost a pokoj, který přináší narození našeho Pána, se vám pokusíme zprostředkovat výstavou betlémů ve farních prostorách. Uvidíte zde jak klasické papírové betlémy známých autorů, tak betlémy různých tvarů, materiálů i velikostí. Nebudou chybět ani miniaturní betlémky ve skořápce vlašských ořechů či něžné betlémy z paličkované krajky, zhotovené naší maminkou Ludmilou Kreizlovou.

Betlémy budete moci zhlédnout ve farním sále ve dnech 28.–30. prosince 2017, vždy od 14 do 17 hodin. Přijďte se tedy alespoň na chvíli zastavit u jesliček.

Za organizátory srdečně zve

Vladimíra Zichová

Výzva České biskupské konference k nadcházejícím volbám do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Lidé dobré vůle, sestry a bratři v Kristu našem Pánu,

obracíme se na Vás v době blížících se parlamentních voleb, kdy se nás různé politické strany a hnutí snaží přesvědčit, že právě oni a jen oni jsou zárukou prosperity naší země. Neodbytnost kampaní i zklamání z minulosti, kdy jsme zažili rozpor mezi sliby a následnou skutečností, v nás může budit pocit marnosti a vést k rozhodování, zda se voleb vůbec zúčastnit. Jako Vaši pastýři bychom chtěli zdůraznit, že nejít k volbám není správným křesťanským postojem. **Děkujme Bohu, že můžeme beze strachu volit** podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. **Vyzýváme vás proto, abyste se voleb účastnili!**

A chceme Vám pro Vaše rozhodování nabídnout několik podnětů:

Nebuďme ukvapení a nepodléhejme laciným slibům rychlých změn. Někdy se zdá, že je naší přirozeností doufat v nebe na zemi a být věčně nespokojení. Často voláme po změně a hlasujeme spíš PROTI něčemu než PRO něco. Novinka na trhu a změna za každou cenu není ale vždy výhrou a loď, která mění příliš často kurz, nikam nedopluje a veškerou energii vynakládá na neustálé otáčení ze strany na stranu. Je proto dobré podpořit dlouhodobé snahy lidí, kteří v politice často nezištně a vytrvale něco smysluplného budují.

Hledejme pozitivně formulované cíle. Odmítejme nesnášenlivost. Vypořádání, zúčtování či skoncování s něčím, co je označeno za špatné, není dostatečný politický cíl. Vymýtit les je vždy rychlejší a jednodušší než les vysázet a roky o něj pečovat než vyroste. Hledejme mezi politiky ty, kteří neslibují jen změnu a „kácení“, ale snaží se o kontinuitu a budování tam, kde je to jen trochu možné.

Volme kultivovanost. Slušnost a úcta k druhým je nejen na politické scéně stále častěji nahrazována arogancí a vulgaritou. Braňme se tomu! Při svém rozhodování hledejme ty, kteří jsou slušní, drží se morálních zásad a mají snahu pečovat o naši zemi dlouhodobě.

Podpořme ty, kteří vytvářejí životní prostor pro rodiny a berou vážně utrpení a potřeby druhých lidí u nás doma, v Evropě i v jiných částech světa. Vzájemně si pomáhat je v zájmu nás všech.

A jako **lidé víry**, kteří volají k Bohu, v jehož rukou jsou osudy jednotlivců, ale i národů a celého světa, nezůstaňme jen u přemýšlení koho volit, ale za průběh a výsledek parlamentních voleb **se i modleme**.

Vyzýváme Vás, sestry a bratři, nejen k osobní modlitbě, ale vybízíme i jednotlivé farnosti a řeholní komunity k uspořádání adorace a společné modlitby na tento úmysl. **Osvědčme angažovanost své víry!**

Kéž dobrý Bůh požehná naší zemi i všem, kteří za ni po nastávajících volbách převezmou zodpovědnost.

Vaši biskupové

Správné odpovědi kvízu:

1. Sv. Šarbel Machlúf, 2. Sv. Monika, 3. Sv. Rita z Cascie, 4. Sv. Pavel Miki, 5. Sv. Alžběta Uherská, 6. Sv. Gianna Beretta Molla

Řešení hádanky Nomen omen:

Dokážeš jsi to! (Daniel, Ondřej, Klára, Ábel, Zuzana, Anna, Leopold, Jan, Samuel, Ignác, Tomáš, Olga)

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

Laura Kumrová ze Slavkova
*2016, pokřtěna 4. 6. 2017

Pavel Simon z Němčan
*2011, pokřtěn 11. 6. 2017

Marie Simonová z Němčan
*2007, pokřtěna 11. 6. 2017

Julie Sotolářová ze Staré Boleslavi
*2017, pokřtěna 17. 6. 2017

David Blackmore ze Slavkova
*1966, pokřtěn 26. 6. 2017

Pavlína Veronika Trnavská ze Slavkova
*2017, pokřtěna 9. 7. 2017

Eliška Baumannová z Němčan
*2016, pokřtěna 2. 9. 2017

Karolína Presová z Němčan
*2017, pokřtěna 9. 9. 2017

Vilém Zdebski z Prahy
*2017, pokřtěn 10. 9. 2017

Anežka Alžběta Palečková ze Slavkova
*2017, pokřtěna 23. 9. 2017

Jan Paleček ze Slavkova
*2017, pokřtěn 23. 9. 2017

Marek Tesař ze Slavkova
*2017, pokřtěn 24. 9. 2017

Jan Sobotka z Brna
*2017, pokřtěn 24. 9. 2017

Svátostné manželství uzavřeli:

Pavel Grec z Popůvek
a Klára Holoubková z Popůvek
oddáni: 10. 6. 2017

Antonín Slováček ze Slavkova
a Kristýna Smísitelová z Bučovic
oddáni: 17. 6. 2017

David Císař ze Slavkova
a Kamila Tesaříková ze Slavkova
oddáni: 22. 7. 2017

Miroslav Spáčil ze Slavkova
a Alena Stehlíková ze Slavkova
oddáni: 29. 7. 2017

Václav Matyáš z Vážan nad Litavou
a Klára Andrlová ze Slavkova
oddáni: 12. 8. 2017

Martin Kakvic z Brna
a Simona Botlová z Brna
oddáni: 19. 8. 2017

Ondřej Križan z Lovčiček
a Klára Botíková z Lovčiček
oddáni: 2. 9. 2017

Petr Klimeš z Brna
a Markéta Novotná z Brna
oddáni: 16. 9. 2017

Jaroslav Varmuža z Ostopovic
a Michaela Solničková z Ostopovic
oddáni: 16. 9. 2017

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

Miroslav Koňák z Hodějic
*1955, † 24. 5. 2017

Anna Burianová z Heršpic
*1929, † 31. 5. 2017

Petr Antoš z Nížkovic
*1960, † 18. 6. 2017

Jaroslav Jachymiák z Němčan
*1951, † 29. 6. 2017

Zdeněk Kočovský z Němčan
*1929, † 3. 7. 2017

František Sigmund z Hodějic
*1949, † 6. 7. 2017

Rudolf Bukvald ze Slavkova
*1928, † 30. 7. 2017

Jan Šedý z Nemotic
*1947, † 30. 7. 2017

Ludmila Kreizlová ze Slavkova
*1934, † 1. 8. 2017

Jiřina Bayerová ze Slavkova
*1934, † 2. 8. 2017

Václav Šedý ze Slavkova
*1936, † 2. 8. 2017

Božena Štroffová ze Slavkova
*1929, † 4. 8. 2017

David Blackmore ze Slavkova
*1966, † 19. 10. 2017

Božena Dvořáková ze Slavkova
*1932, † 22. 8. 2017

Nomen omen

Bůh volá každého z nás jménem. Přemýšleli jste někdy, co znamenají jména, která nosíte? Každé jméno má nějaký původ, původně popisovalo vlastnosti svého nositele. Přemýšlejte, hledejte a vyluštěte tajenku složenou ze tří slov, z počátečních písmen jmen.

- mým soudcem je Bůh
- mužný, první povolaný
- jasná, světlá
- lehký vánek, opar, nicota
- lilie, růže
- milostiplná, milá, líbezná
- smělý, statečný, nebojácný

- Bůh je milostivý
- vyslyšel Bůh, jméno Boží
- oheň, urozený

- dvojče, blíženec
- svatá, spásu přinášející, silná

Správné odpovědi na straně 18

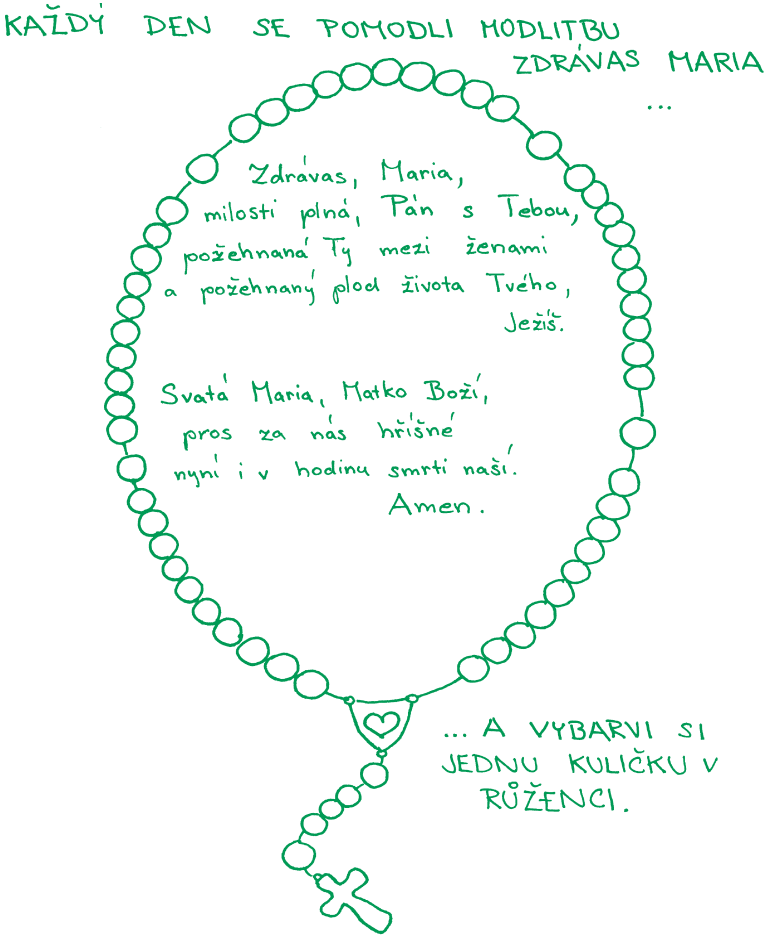

Kvíz

Přiřaď správné jméno k údajům ze života jednotlivých světců.

(Sv. Alžběta Uherská, Sv. Rita z Cascie, Sv. Šarbel Machlúf, Sv. Monika, Sv. Gianna Beretta Molla, Sv. Pavel Miki).

1. Byl libanonským maronitským knězem; žil v 19. století; vynikal v tvrdé práci i adoraci a velmi se osvědčil ve službě lidem. Později žil jako poustevník. Je jedním z nejznámějších svatých na Středním východě. Za svatého byl prohlášen papežem Pavlem VI. dne 9. října 1977. Světcův hrob v Annaya se stal poutním místem.

2. Pocházela z křesťanské rodiny v Tagastě v Numidii, což je dnes Alžírsko. Byla matkou sv. Augustina. Zemřela v 56 letech v přístavu Ostia v říjnu roku 387. Od 15. století jsou její ostatky uchovávány v bazilice Sant'Agostino nedaleko Piazza Navona. Je vzorem a patronkou všech matek.

3. Narodila se roku 1381 v malém městě Roccaporena na jihu Umbrie. Po úkladné vraždě jejího manžela její dva synové před uskutečněním plánované pomsty zemřeli (zřejmě na mor). Po mnohých překážkách vstoupila do augustiniánského kláštera. Je patronkou v beznadějných situacích.

4. Původem Japonec, stal se prvním jezuitou a přesvědčivým kazatelem. Společně se svými 25 druhy zemřel mučednickou smrtí roku 1597, kdy všichni byli přivázáni na kříže a probodnuti zkříženými oštěpy. V roce 1862 byli slavnostně kanonizováni papežem Piem IX.

5. Narodila se v roce 1207 ve východním Maďarsku. Byla sestřenicí sv. Anežky České. Už jako čtyřletá odjela ke dvoru durynského lantkraběte Heřmana na hradě Wartburgu u Erfurtu a ve 14 letech se provdala za jeho syna Ludvíka. Prožila s ním šest šťastných let a měla tři děti. Po jeho smrti byla z hradu vyhnána. V Marburgu, kde později zemřela roku 1231, dala postavit nemocnici, žila mezi terciářkami františkánské řehole a sloužila nejchudším.

6. Italská lékařka-pediatrička, aktivistka Katolické akce a matka čtyř dětí, která poté, co jí lékaři v těhotenství diagnostikovali rakovinu dělohy, odmítla léčbu, jejíž nevyhnutelnou součástí byl potrat, a dítě donosila, ačkoliv byla varována, že to může znamenat její smrt. Zemřela týden poté, co porodila své čtvrté dítě dne 28. 4. 1962. Prohlášena za svatou byla 16. května 2004. Je patronkou a vzorem hnutí pro-life, matek a lékařů.

Připravil P. Petr Mareček

Správné odpovědi na straně 18

Pravidelné bohoslužby ve farním kostele: neděle v 8.30 a 18.00, úterý v 18.00 bohoslužba pro děti, čtvrtek v 7.00, pátek v 18.00, sobota v 7.30.

Svátost smíření každou středu od 19.00 do 20.00.

ŘÍJEN

13. 10. Mariánská fatimská pouť v Žarošicích v 17.30.

13. 10. Večer milosrdenství, vede komunita Emanuel, 19.00 farní kostel Slavkov.

15. 10. Biřmování ve Slavkově u Brna, 8.30 farní kostel, biskup Pavel Konzbul.

16. 10. Přednáška „Obranné opevnění v Československu“, 18.00 farní sál.

19. 10. MSKA – přednáška Jarmily Bednaříkové „Stěhování národů – střety kultur v minulosti i současnosti“, 18.00 kino Jas.

21. 10. Duchovní obnova pro ženy „Modlitba ženy“, P. Jiří Topenčík, 9.00 až 17.00 v DSR.

22. 10. Misijní neděle, sbírka na misie.

29. 10. Výročí posvěcení kostela (Slavkov, Němčany, Hodějice).

29. 10. Pobožnost za zemřelé na hřbitově, Slavkov ve 14.00, Heršpice ve 14.30.

29. 10. Podvečer Josefa Kainara v Divadelní kavárně, 16.00 fara.

LISTOPAD

1. 11. Slavnost všech svatých, středa – Heršpice 17.00, Slavkov farní kostel 18.00, Němčany 18.00.

2. 11. Mše sv. v penzionu, čtvrtek 9.00.

2. 11. Vzpomínka na věrné zemřelé (Dušiček), mše sv. na Špitálce 8.00, Hodějice 17.00, Slavkov farní kostel 18.00, Němčany 18.00.

Plnomocné odpustky za zemřelé lze získat od 1.–8. 11. za splnění podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba za zemřelé na hřbitově).

2. a 3. 11. Návštěvy nemocných.

15. 11. Adorační den farnosti, 9.00 - 20.00 farní kostel Slavkov.

12. 11. Duchovní obnova pro manžele. 15.00–18.00 fara Slavkov.

13. 11. Cestopisná přednáška paní Rubešové, 18.00 farní sál.

25. 11. Duchovní obnova pro muže, P. MUDr. Bogdan Sikora, OFM., 9.00. - 17.00, DSR.

30. 11. Mše svatá za padlé v bitvě u Slavkova, kostel Vzkříšení Páně, 18.00.

PROSINEC

Rorátní mše svaté ve Slavkově pro děti s lampičkami – (i pro dospělé) v úterky 5., 12. a 19. prosince v 6.45.

30. 11.–1. 12. Návštěvy nemocných.

2. 12. Otevřený kostel k výročí bitvy u Slavkova, 9.00–21.00.

3. 12. Mikulášská nadílka.

8. 12. Slavnost Neposkvrněného početí P. Marie, 18.00 mše sv. se světelným průvodem.

11. 12. Cestopisná přednáška „Památky Bulharska“, o. Milan Vavro, 18.00 farní sál.

18. a 19. 12. Zpovědní dny, farní kostel, pondělí a úterý 17.00–19.00.

24. 12. Betlémské světlo, kostel 8–15.30

24. 12. Štědrovečerní mše sv. pro rodiny s dětmi Slavkov v 15.30 (zpívá schola dětí).

24. 12. Půlnoční mše svatá, 24. 12. ve 23.00, (zpívá sbor CMB), další půlnoční: Hodějice 21.30, Heršpice 21.30, Němčany 23.00, Nížkovice 22.00.

25. 12. Slavnost Narození Páně, Slavkov 9.30 (zpívá sbor CMB) a 18.00.

26. 12. Slavnost sv. Štěpána, Slavkov jen 9.30 (zpívá schola dětí).

28.–30. 12. Výstava betlémů, farní sál, 14.00–17.00.

31. 12. sv. Silvestr – neděle, mše sv. jako v neděli, na poděkování v 16.00 (místo večerní mše).

27. 1. Ples děkanství na Bonaparte, hraje Zlaťanka.

URBÁNEK – ***vydáno pro vnitřní potřebu farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XX., číslo 3/2017. Vyšlo 8. října 2017.***

Redakční rada: P. Milan Vavro, P. Petr Mareček, Lenka Klinkovská, Jana Lstibůrková, Zdislava Nováková, Petra Slováčková, ilustrace: Lucie Lstibůrková. Pozn.: Ne všechny texty projdou jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje v případě potřeby krácení článků delších A5 strojopisem.

Uzávěrka příštího čísla 1. prosince 2017. Příspěvky – nejlépe zašlete mailem: **slavkov@dieceze.cz**

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice

Výlet dětí z náboženství 26. června 2017

Noc kostelů 9. června 2017

Farní tábor 2017 – Nositelé dubového listu

Celostátní setkání mládeže Olomouc 2017

Zahradní slavnost KMŠ Karolínka – červen 2017

Farní tábor 2017 – Nositelé dubového listu

Expedice AVG Slovinsko 2017